

at foreligge i Form af Lovforslag, her er det kun Hensigten at staafe Materiale til et Lovforslag for kommende Eder. Men det ærede Medlem kunde ikke bye sig, uden at han skulde ride paa den gamle Kjøphest, nemlig Beskæftningen; gjennem Beskæftningen skulde vi være istand til at faae en vægtig Løstestang imod Drukkenskab. Men det kommer an paa, hvorledes man vil bruge Beskæftningen imod Drukkenskab. Saa meget er nemlig vist, at hvis man kun vilde lægge en 4—6—8—10 Ore paa Potten af Brændevin, vilde det ikke kunne hjælpe, skal det hjælpe Noget, maa man idetmindste lægge en 6 Kr. paa Potten. Vil man nemlig kun lægge en lille Smule paa Potten af Brændevin, da vil det ikke afholde Folk fra at drikke Brændevin. Det tror jeg altsaa ikke vil være noget godt Middel. Nei, der er andre Midler, som jeg vil foretrække, nemlig Indskrænkning af Udsalgsstedernes Antal og Straf for Drukkenskab, naar den viser sig offentlig, og andre saadanne Ting. Naar denne Sag bliver overveiet, vil det naturligtvis vise sig, at, hvor enige Forspørgerne, der jo tilhøre de forskjellige Partier, end ere om, at der bør gjøres Noget ved denne Sag, saa bliver Enigheden dog, naar vi skulle til at tale om, hvorledes det skal gøres, ikke saa stor i Rigsdagen. Men er det først blevet en Overbevisning, at Drukkenskab er en Last i vort Folk, der gjør umaadelig Skade paa den ene og paa den anden Maade, da vil det ogsaa kunne lykkes i denne Sag at faae et Lovforslag gjennemført, der muligvis kan bidrage til at støtte den moralske Sands i vort Folk. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og slutte med at gentage, at jeg er særlig glad ved, at den ærede Finanzminister vil staafe os en Drukkenskabstatistik.

Sad: Jeg har egentlig begjæret Ordet for at oplyse, at det ærede Medlem dog sikkerlig tager feil, naar han sagde, at den ærede Finanzminister og jeg havde udtalt, at vi vilde staafe en Drukkenskabstatistik tilveie. Det er Noget, som den ærede Finanzminister ikke har udtalt, og jeg ikke heller, og jeg skal sige Grunden, hvorfor idetmindste jeg ikke har udtalt det. Det er, fordi jeg ikke tror, det er muligt her i Landet at tilveiebringe nogen Drukkenskabstatistik. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa, hvad den ærede Finanzminister har udtalt. Hvad mig selv angaar, har jeg kun sagt, at efter min Overbevisning er der forskjellige Stæder, forskjellige Myndigheder, til hvilke man kunde rette Forespørgsel for at faae forskjellige Meddelelser i den Henseende. Det var det, jeg mente, man kunde gjøre, samt at man derigjennem vilde kunne faae nogle Dplysninger; men jeg tillader mig at tro, at jeg endog saa meget stærkt præciserede, at jeg ikke antog, at disse

Dplysninger vilde blive af den Art, at man kunde bygge noget bestemt Resultat derpaa. Jeg vil altsaa tillade mig at sige, at, forsaavidt jeg faar Noget dermed at gjøre, skal jeg sørge for, at man henvender sig til de Stæder, hvor man forhaabentlig kan faae de Dplysninger, jeg nævnte, men jeg tror ikke, at deraf kan udfomme Noget, som kan fortjene Navn af Drukkenskabstatistik. Jeg vil iforveien nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod, at man berettiget til at tro, at en saadan kan staafe i en Haandevending og i en Fart. Skulde det imod min Formodning lade sig gjøre, er det jo godt, men det vilde være mig høist ubehageligt, naar man kunde sige med nogen Ret, at jeg havde stillet noget Saadant i Udigt, og dette da senere skulde vise sig ikke at kunne udføres. Jeg erindrer ikke bestemt, om jeg i mit tidligere Foredrag nævnte Dplysninger fra Hospitaller, men saa meget veed jeg, at paa den Liste, hvor jeg har opskrevet de andre Stæder, hvor man mulig kan henvende sig, der har jeg ogsaa opskrevet Hospitallerne. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at der gjennemsnitlig blev drukket 50 Potter Brændevin for hver voren Mand her i Landet om Aaret, og at min Formand for nogle Aar siden havde udtalt til det ærede Medlem, at der blev drukket ikke 50 men 70 Potter om Aaret, tror jeg, at disse to Angivelser overordentlig let kunne komme til at passe sammen. De kunne nemlig begge være rigtige, naar man gaar ud fra, at de hver for sig have noget forskellige Udgangspunkter. Sagen er den, at jeg tager den Befolkning, jeg nu kjender, men som han ikke kjendte, nemlig Befolkningen fra 1880, og at jeg dernæst tager 20 pSt. fra, som jeg forudsætter anvendes til teknisk Brug; saa faae vi nemlig omtrent 50 Potter. Hvis vi derimod tage den Befolkning, som vi kjendte i 1870, og hvis vi ikke tage de 20 pSt. fra, som jeg tager fra af den nysnævnte Grund, faae vi paa det allernærmeste 70 Potter Brændevin for hvert vorent Mandfolk. Jeg formoder, at de Dplysninger, som min ærede Formand har givet, ere komne frem paa den Maade, at han har sagt: her er saa mange vorne Mænd i Landet, Produktionen er saa stor, og naar vi dividere det første Tal ind i det andet, faae vi 70, medens jeg brugte et andet Folketal, som jeg kjendte, og regnede 20 pSt. af Brændevinmængden fra, fordi jeg antager, at det omtrent er den Del af Brændevinproduktionen, som ikke anvendes til Drik. Disse 20 pSt. ere en ren Antagelse, en Raskule, som jeg ikke paa nogen Maade vil udgive for mere, end den er. Det har gjort mig lidt ondt, at det ærede Medlem udtalte sig saaledes, som om jeg vilde opstille nogen Forskel mellem fine og simple Folk med Hensyn til Drukkenskab. Det har jeg aldrig gjort, og vil saa langt fra